

Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΕΓΙΝΕ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην Ιταλία είναι συνέπεια των καιρών. Είναι και ένας ωιωνός: στη Ρώμη είχε ιδρυθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση -τότε ΕΟΚ- αλλά κατά την τελευταία 25ετία απέχει έτη φωτός από το πνεύμα και το ανάστημα των ιδρυτών της. Στις Βρυξέλλες αποφασίζουν οι γραφειοκράτες και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φλυαρούν απλά αλλά αμείβονται αδρά οι εκατοντάδες αιρετοί εκπρόσωποι των Λαών. Σπιθαμιαίοι οι ηγέτες της σάστισαν μπροστά στα γιγαντιαία προβλήματα. Νοιάζονται προπάντων για τη χώρα τους και για την επανεκλογή τους. Υψώνουν τείχη στην Ευρώπη και ενώ μαινεται άγρια η θύελλα της κρίσης άφησαν το ευρωπαϊκό αεροσκάφος στον αυτόματο πιλότο των διαρθρωτικών προγραμμάτων. Δεν χρειάζεται, όμως, μόνον διαχείριση η Ευρώπη και η κρίση. Χρειάζεται πολιτική. Και δεν είναι μόνον οικονομική η κρίση. Πάνω από όλα είναι κρίση ταυτότητας.

Οι Πατέρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κήρυξαν την Ευρώπη των Λαών. Οι επίγονοί τους την έκαναν Ευρώπη των Αριθμών. Δεν είναι, συνεπώς, περίεργο ότι παντού θεριεύουν οι εθνικιστές εξτρεμιστές ούτε ότι, σε απάντηση του ευρωπαϊκού γελοίου, εκλέγονται γελωτοποιοί και πλάνοι τσαρλατάνοι. Ο Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής διεκήρυξε ότι ενέταξε την Ελλάδα στην Ευρώπη της Αλληλεγγύης αλλά τώρα η Ελλάδα, μετά την πτώχευσή της, υφίσταται την Ευρώπη της Τιμωρίας. Μας το κοπανάει αμείλικτος ο Σόιμπλε και όλη η Βόρεια Ευρώπη του Προτεσταντισμού που πρεσβεύει ότι ο Θεός υπάρχει για να τιμωρεί τους αμαρτωλούς. Δεν αγαπάει ούτε συγχωρεί. Ο στρατηγός Ντε Γκωλ επεδίωκε μια Ευρώπη ενωμένη από τα Ουράλια μέχρι τον Ατλαντικό. Η σημερινή Ευρώπη εξοβελίζει την Ρωσία από την οποία εξαρτάται η ασφάλειά της, η ενέργειά της και το εξωτερικό εμπόριό της. Τρέμει ότι Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών ο Ντόναλντ Τραμπ και θρηνεί ότι αποχωρεί ο Ομπάμα. Λησμονεί ότι ακολούθησε μεσ' στην τρελή χαρά τον Πρόεδρο Ομπάμα και την υπουργό Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον στον Ψυχρό Πόλεμο κατά της Ρωσίας και στην «Αραβική Άνοιξη» που διέλυσε τα αραβικά κράτη, γέννησε τους τρομοκράτες του Ισλαμικού Κράτους και εξαπέλυσε τα κύματα των προσφύγων στο έδαφός της.

Ενώ, λοιπόν, το δημοψήφισμα της Ιταλίας και το Brexit δακτυλοδεικτούν τα αίτια της κρίσης, η ηγεσία της Ευρώπης κοιτάει το δάκτυλο που τα δείχνει. Κακό το προμήνυμα σε μια Ελλάδα κυκλωμένη από θανάσιμες εξωτερικές απειλές, βαθιά διχασμένη, βυθισμένη στην ατέλειωτη κρίση της και υποταγμένη στις ιδεοληψίες της. Τι άλλο περιμένουν οι Έλληνες ηγέτες για να συνασπισθούν σε ένα Μέτωπο Εθνικής Σωτηρίας; Δεν ακούν την καμπάνα του κινδύνου;

Το Πολιτικό Σύστημα δεν θέλει να αντιληφθεί ότι κατά την τελευταία 25ετία συντελούνται σε παγκόσμια κλίμακα τεκτονικές αλλαγές που είναι απρόβλεπτες και ασυγκράτητες. Επιβάλλουν πανστρατιά και εθνική αυτογνωσία, έμπνευση και πίστη, ζωντανά υποδείγματα αρετής και αξιοσύνη στην κορυφή. Έτσι κάναμε το Σαράντα.

Δεν χρειάζονταν να ψηφίσουν διαδοχικά οι Βρετανοί, οι Αμερικανοί και οι Ιταλοί για να δούμε ότι όλος ο Κόσμος ζει σε κινουμένη άμμο. Πριν πέντε χρόνια ο υποφαινόμενος επεσήμανε έγκαιρα σε βιβλίο του τα ακόλουθα πασιφανή:¹

Η εποχή μας παρουσιάζεται ως «Νέα Εποχή των Φώτων» - και σε σημαντικές πτυχές της είναι. Ωστόσο, οι καινούργιοι καιροί μας ξαναγίνονται ταυτόχρονα πιο σκοτεινοί, όπως και οι απώτεροι σκοποί που διακονούν ορισμένοι ειδικοί. Πολλές φορές ήταν έτσι. Τώρα, όμως, η διαφορά είναι σημαντική και είναι διαφορά ειδοποιός: τεχνουργεί είδη, εικόνες, είδωλα. Η διαφορά εντοπίζεται σε τέσσερα κομβικά σημεία:

1. Νίκος Ι. Μέρτζος, Σταθμοί Ελλήνων, εκδόσεις Κυριακίδη, Θεσσαλονίκη 2011, σελ.25-26

1^{ov} Οι καιροί είναι σκοτεινοί αλλά φαντάζουν φωτεινοί. Είναι απατηλό το φως, ταυτόσημο με το σκότος, αλλά καταναγάζει το Σύμπαν: Τεχνολογία καλπάζουσα και κινητή τηλεφωνία, Διαδίκτυο, Πληροφορική, Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας όχι μόνον εθνικής εμβελείας, αλλά κλίμακος περιφερειακής, ορισμένα και πλανητικής. Ο Κόσμος όλος έγινε πράγματι ένα Μικρό Χωριό, αλλά είναι στην πραγματικότητα ένας Κόσμος βαθύτατα πολυτεμαχισμένος σε Κόσμους άγρια ανταγωνιστικούς και συχνά εχθρικούς.

2^{ov} Ο Κόσμος εισήλθε στην παγκοσμιοποίηση. Αλλά χειραγωγούμενη ανηλεώς παγκοσμιοποίηση των Αγορών και των Τραπεζών, της ενέργειας, των δικτύων, των κατακλυσμαίων άνωθεν μηνυμάτων και της βίας. Λείπει απελπιστικά πια ο πολιτισμός και ο σεβασμός.

3^{ov} Η πραγματικότητα έγινε εικονική. Γεγονός δεν είναι ό,τι πραγματικά συμβαίνει αλλά ό,τι εικονογραφεί και μεταδίδει η τηλεοπτική και γενικότερα η ηλεκτρονική εικόνα. Και ο Κόσμος αιχμαλωτίζεται στη διατεταγμένη αυτή πλαστή εικόνα. Η πιο τρομερή διεθνής τρομοκρατία είναι η επιθετική και αποσυνθετική εικονική πραγματικότητα.

4^{ov} Τέλος, η παγκόσμια και κατ' εξοχήν εγκόσμια Υπερδύναμη δεν μεταφέρει πολιτισμό, αλλά τον περιφρονεί όπου τον βρει και συχνά τον καταστρέφει. Επί παραδείγματι στην Μεσοποταμία, κατά την εισβολή των Αμερικανών στο Ιράκ, λεηλατήθηκε «όλως τυχαίως» «από Ιρακινούς» -ανθρώπινους στόχους τότε- το βαρύτιμο Μουσείο της Βαγδάτης και εξαφανίσθηκε «μυστηριωδώς» ένα από τα πολυτιμότερα αποθέματα του αρχαιότερου ανθρωπίνου πολιτισμού. Εκτός του ότι δεν φέρει πολιτισμό, η Κοσμοκράτειρα Υπερδύναμη δεν αισθάνεται εμπράκτως κανέναν απολύτως θεσμικό ενδοιασμό: παραβιάζει ωμά κι αυταρχικά όσους νόμους και αρχές επικαλείται και έχει θέσει η ίδια! Βομβάρδισε τη Σερβία και εισέβαλε στο Ιράκ χωρίς καμιά προηγουμένη απόφαση του ΟΗΕ. Επέβαλε μονομερώς την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπεδίου παρά την προηγουμένη αντίθετη απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και την Συνθήκη του Ελσίνκι. Εγκατέστησε το Κολαστήριο του Γκουαντάναμο παραβιάζοντας όλες μαζί τις διεθνείς συνθήκες περί αιχμαλώτων πολέμου και την αμερικανική νομοθεσία κ.ά. Παγκόσμια Αυτοκρατορία χωρίς καμιά νομιμοποίηση, όμως, ουδέποτε έχει γνωρίσει η Ιστορία.

N.I.Μέρτζος

Υ.Γ. Την επομένη Τετάρτη: Τα Δεκεμβριανά ανοίγουν την σκηνή της τραγωδίας